

מ"ת 55206/02/20 - מדינת ישראל נגד טל פרץ

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 55206-02-20 מדינת ישראל נ' פרץ(עציר)
תיק חיצוני: 69519/2020

בפני המבקשת
המבקשת
נגד
המשיב
החלטה
טל פרץ (עציר)
מדינת ישראל
כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

1. המשיב מואשם בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. על פי הנטען בכתב האישום, עד ליום 16.2.20, במשך תקופה לא ידועה, החזיק המשיב בארון הבגדים שבחדרו 54.7 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין.
2. ביום 26.3.20 הוריתי על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. זאת, לאחר שהתקבל תסקיר מעצר שנערך בעניינו של המשיב, ואשר לא המליץ על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, ונשמעו טיעוני הצדדים.
3. לפני בקשה מטעם המשיב לעיון חוזר בהחלטה. הבקשה הוגשה ביום 16.4.20, נטען בה כי המשיב הביע באוזני עורך דינו את רצונו להיקלט בחלופת מעצר טיפולית סגורה, קהילת "רטורנו", ועל כן התבקש בית המשפט להורות על עריכת הבדיקות הרפואיות הנדרשות לצורך בדיקת היתכנות קליטה לקהילה, במסגרת שירות בתי הסוהר.
4. בשל מצב החירום, הוריתי על קיום הדיון בבקשה בדרך של טיעונים בכתב.
- המבקשת התנגדה לבקשה וטענה כי לא התקיימו התנאים שנקבעו בהלכה הפסוקה אשר מצדיקים נקיטה בהליך החרג של שחרור לגמילה כבר במסגרת הליך המעצר.
- ב"כ המשיב השיב לתגובה וטען כי תגובתה של המבקשת מוקדמת, וכי בשלב זה אין מתבקש שחרורו של המשיב לחלופת גמילה אלא רק עריכת בדיקות היתכנות לצורך כך, וכי לגופו של עניין מתקיימים בו התנאים המאפשרים בחינת הפנייתו למסגרת טיפולית כבר בשלב המעצר.
5. דין הבקשה להידחות.
6. ראשית, הגם שהבקשה הוכתרה בכותרת "בקשה לעריכת בדיקות במסגרת שב"ס", מדובר, למעשה, בבקשה לעיון חוזר בהחלטה שניתנה כשלושה שבועות קודם לכן, מבלי שהתעוררו נסיבות חדשות. אמנם נטען כי לאחרונה המשיב הודיע לעורך דינו כי הוא מעוניין להיקלט בקהילה הטיפולית, ואולם אין בכך כל חדש, שכן הבעת רצון עמוד 1

בטיפול הובעה על ידי המשיב כבר לפני שירות המבחן, כפי שעולה מתסקיר המעצר (עמ' 4 פסקה 3) ונשקלה במסגרת החלטת הקודמת. משכך, לא קמה עילה לעיון חוזר בהחלטה.

7. ואולם, לא רק מן הטעם הפורמאלי יש לדחות את הבקשה, אלא שגם לגופו של עניין אין הצדקה לקבלה. אמנם צודק ב"כ המשיב כי בשלב זה אין מדובר בבקשה לשחרור לחלופה, אלא רק לבחינת היתכנותה, ואולם מובן כי כבר בשלב זה יש לבחון האם יש הצדקה לעריכת הבדיקות והאם יש תוחלת לבחינת התקיימות הדרישות הטכניות לקליטת המשיב בקהילה טיפולית בשלב המעצר.

8. במסגרת חקירת המעצר תוארו ניסיונות כושלים של המשיב להשתלב במסגרת טיפולית סגורה בשנתיים האחרונות. כן תואר כי המשיב אף לא הצליח להתגייס לטיפול במסגרת פתוחה. עוד תוארה התרשמות שירות המבחן כי הרצון שמביע המשיב כעת להליך טיפולי אינו נובע מתוך הבנה מעמיקה של חומרת התמכרותו והצורך בטיפול, אלא מתוך רצון להשתחרר ממעצר.

9. משעה שהמשיב טרם התחיל בטיפול, ואף לא נענה לניסיונות לגייסו לטיפול טרם מעצרו, ומשעה שההערכה היא כי סיכויי ההצלחה של הטיפול נמוכים, שכן הרצון שמביע המשיב ליטול בו חלק נובע משיקול זר, אין מתקיימים התנאים המצדיקים שחרורו של המשיב למסגרת טיפולית כבר בהליך המעצר.

10. בשולי הדברים אציין, כי על פי תיאור הדברים בכתב האישום ובבקשה למעצר עד תום ההליכים ובשים לב להיקף המצומצם של העדים הנמנים ברשימת עדי התביעה, הליך בירור אשמתו של המשיב אינו צפוי להיות ארוך. אם יורשע המשיב, ניתן יהיה לשוב ולשקול את הרצון שמביע בטיפול במסגרת פרשת העונש. אם יזוכה, יוכל המשיב לפנות לטיפול בעצמו. מובן כי שיקול זה אינו יכול לעמוד לבדו, ואולם הוא מצטרף ליתר השיקולים המצדיקים את דחיית הבקשה.

11. זכות ערר כחוק.

12. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח ניסן תש"פ, 22 אפריל 2020, בהעדר
הצדדים.